

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina cu inculpatul Burlac Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Burlac Cristian XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.10.2019 – 04.12.2019

instanța de apel: 29.01.2020 – 30.09.2020

instanța de recurs: 04.12.2020 – 31.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 04 decembrie 2019, Burlac Cristian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal și în baza acestei norme, cu aplicarea art. 70 alin. (3), 79, din Codul penal și art. 364¹ din Codul de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea în centre de detenție pentru minori și tineri.

A fost dispus în baza art. 90 alin. (1) din Codul penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Burlac Cristian pe un termen de probă de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost obligat Burlac Cristian în baza art. 90 alin. (6) lit. a) din Codul penal să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra comportării lui Burlac Cristian, în perioada de probațiune, s-a pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Acțiunea civilă înaintată de Dogocher Anatolie și Dogocher Svetlana, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar prejudiciul moral se încasează de la Burlac Cristian doar în beneficiul lui Dogocher Anataolie în mărime de 1000 (una) mie lei, în rest în partea încasării a prejudiciului moral s-a respins.

S-a respins pretenția procurorului privind încasarea de la Burlac Cristian Petru suma în mărime de 739 (șapte sute treizeci și nouă) lei, 05 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare, ca neîntemeiată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, inculpatul Burlac Cristian se învinuiește, în aceea că, la 08.02.2019, aproximativ ora 22:30, aflându-se în strada satului Tabăra, raionul Orhei, acționând cu intenție comună împreună cu alte persoane minore, încâlcind grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei în societate, urmărind manifestarea bravurii sale și de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de persoane, fără nici un motiv, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu cet. Dogocher Anatolie și Gurceac Alin, în cadrul căruia, urmărind scopul de a aplica violență asupra ultimilor, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, dorind în mod conștient de a-și etala sfidarea celor din jur, superioritatea, de a se confrunta cu opinia publică, în prezența mai multor persoane, i-au aplicat cet. Dogocher Anatolie și Gurceac Alin, multiple lovituri cu pumnii, picioarele, cu o cheie din metal și o curea cu suporturi din metal peste tot corpul, în rezultat la ce i-au cauzat cet. Dogocher Anatolie, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plagă suturată pe cap, excoriația pe cap și față, iar cet. Gurceac Alin, i-au cauzat vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză pe antebrațul stâng, excoriație pe umărul stâng, ulterior, manifestând o obrăznicie deosebită, în mod intenționat au aplicat mai multe lovituri cu diferite obiecte contondente în autoturismul de model "Honda CRV" cu numerele de înmatriculare XXXXX, ce aparține cet. Dogocher Anatolie, deteriorând-o.

La 12.04.2019, minorul Burlac Cristian, a fost pus sub învinuire fiindu-i incriminată infracțiunea prevăzută în de art. 287 alin. (3) din Codul penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Consecvent, în ședința de judecată inculpatul, Burlac Cristian, a declarat, personal prin înscrisul autentic, că recunoaște în totalmente săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca cauza penală de învinuire în privința sa să fie examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Diana Munteanu, cu partea vătămată Dogocher Anatolie și partea civilă Dogocher Svetlana, prin care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Dogocher Anatolie și partea civilă Dogocher Svetlana privind repararea prejudiciului moral în sensul formulat.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Diana Munteanu, cu partea vătămată Dogocher Anatolie și partea civilă Dogocher Svetlana a menționat că:

- în timpul comiterii actului de huliganism agravant, inculpatul pe lângă faptul că l-a agresat fizic pe partea vătămată Dogocher Anatolie, prin acțiunilor lui ilegale a deteriorat automobilul de model "Honda CRV" cu numerele de înmatriculare XXXXX ce aparține cu drept de proprietate părții civile Dogocher Svetlana;

- în condițiile art. 61 alin. (1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acțiunea civilă se judecă de către instanță în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil;

- conform art. 1998 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral, cauzat prin acțiune sau omisiune. Or, prejudiciul material suportat de partea vătămată și partea civilă este incomparabil cu prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, legat de retrairi sufletești, traumă psihologică suportată în legătură cu comiterea actului infracțional în loc public, în văzul mai multor colegi și prieteni și cu punerea integrității corporale în pericol real în legătură cu aplicarea în timpul comiterii actului de huliganism a unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, cu ajutorul cărora i-au și fost cauzate leziuni corporale;

- în timpul comiterii actului de huliganism au fost aduse și grave atingeri dreptului de proprietate, fiind deteriorat automobilul părții civile Dogocher Svetlana, în condițiile în care proprietatea este garantată de stat;

- conform art. 19 Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel;

- în condițiile art. 2009 Cod civil minorul între 14 și 18 ani răspunde personal pentru prejudiciul cauzat, potrivit, potrivit regulilor generale. În cazul în care minorul între 14 și 18 ani nu are bunuri sau venituri suficiente pentru repararea prejudiciului cauzat, acesta trebuie reparat, integral sau în partea nereparată, de către părinți sau curator dacă nu demonstrează că și-au îndeplinit în mod corespunzător obligația de supraveghere;

- conform art.2035 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. 19.Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial;

- totodată, conform art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate;

- inculpatul Burlac Cristian a fost învinuit și ulterior găsit vinovat de comiterea infracțiunii de huliganism agravat prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, care în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) din Codul penal, se clasifică ca infracțiune gravă, faptă care prezintă pericol sporit nu numai pentru mine ca parte vătămată dar și pentru societate;

- caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și social, precum și statutul social al persoanei vătămate;

- fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea reclamantului și pârâtului, de circumstanțele cazului concret;

- instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral prin echivalent bănesc, în conformitate cu prevederile art.219 Cod de procedură penală, urma a lua în considerație toate circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul și ținând seama de suferințele părții vătămate și a părții civile, în rezultatul acțiunilor inculpatului a avut de suportat suferințe psihice care s-au reflectat negativ asupra stării de sănătate și psihologice;

- instanța de judecată urma a diviza și stabili partea din prejudiciul moral care îi revine inculpatului Burlac Cristian și care este de aproximativ de la 16 000 lei pentru partea vătămată și 16 000 lei pentru partea civilă, această sumă constituind o satisfacție echitabilă și rezonabilă și menținând, totodată, echilibru între compensație și venituri nejustificate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, a fost admis apelul comun al părții vătămate Dogocher Anatolie, al părții civile Dogocher Svetlana și al avocatului Diana Munteanu în interesele părții vătămate Dogocher Anatolie, al părții civile Dogocher Svetlana, declarat împotriva sentinței Judecătorei Orhei, sediul Central din 4 decembrie 2019.

A fost casată sentința, inclusiv din oficiu conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

A fost recunoscut vinovat Burlac Cristian de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) din Codul penal și în baza acestei norme cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3), 79 din Codul penal și art. 364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu ispășirea în centre de detenție pentru minori și tineri.

În baza art. 90 alin.(1) din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Burlac Cristian pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost obligat Burlac Cristian în baza art. 90 alin.(6) lit. a) din Codul penal, să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra comportării lui Burlac Cristian în perioada de probațiune a fost pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Acțiunea civilă înaintată de către Dogocher Anatolie și Dogocher Svetlana a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar prejudiciul moral se încasează de la Burlac Cristian și Burlac Nina în mod

subsidiar, în beneficiul lui Dogocher Anatolie în mărime de 16000 (șaisprezece mii) lei, în rest, în partea încasării prejudiciului moral s-a respins.

A fost respinsă pretenția procurorului privind încasarea de la Burlac Cristian a sumei de 739 (șapte sute treizeci și nouă) lei, 05 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare, ca neîntemeiată.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Burlac Cristian a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat, însă instanța a omis să constate fapta, dar și să aprecieze corespunzător acțiunea civilă înaintată.

Instanța de apel ținând cont de faptul că instanța de fond a reținut doar în ce se învinuiește Burlac Cristian, fără a constata fapta pe care a săvârșit-o ultimul, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că Burlac Cristian la 08.02.2019, aproximativ ora 22:30, aflându-se în strada satului Tabăra, raionul Orhei, acționând cu intenție comună împreună cu alte persoane minore, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei în societate, urmărind manifestarea bravurii sale și de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de persoane, fără nici un motiv, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu cet. Dogocher Anatolie și Gurceac Alin, în cadrul căruia, urmărind scopul de a aplica violență asupra ultimilor, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, dorind în mod conștient de a-și etala sfidarea celor din jur, superioritatea, de a se confrunța cu opinia publică, în prezența mai multor persoane, i-au aplicat cet. Dogocher Anatolie și Gurceac Alin, multiple lovituri cu pumnii, picioarele, cu o cheie din metal și o curea cu suporturi din metal peste tot corpul, în rezultat la ce i-au cauzat cet. Dogocher Anatolie, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plagă suturată pe cap, excoriația pe cap și față, iar cet. Gurceac Alin, i-au cauzat vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză pe antebrațul stâng, excoriație pe umărul stâng, ulterior, manifestând o obraznicie deosebită, în mod intenționat au aplicat mai multe lovituri cu diferite obiecte contondente în autoturismul de model "Honda CRV" cu numerele de înmatriculare XXXXX, ce aparține cet. Dogocher Anatolie, deteriorând-o.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Burlac Cristian, a comis infracțiunea prevăzută în de art. 287 alin. (3) din Codul penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a menționat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că inculpatul Burlac Cristian deși a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, cauza fiind examinată în procedură simplificată, culpa acestuia a fost probată prin următorul sistem de acte și documente cum ar fi: procesul-verbal de audiere al părții vătămate Dogocher Anatolie în cadrul urmăririi penale; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Gurceac Alin în cadrul urmăririi penale; procesul-verbal de audiere al martorului Bunici Mihail în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Sanduța Mădălina date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Bocșa Vitalie date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Tolica Daniel date în cadrul urmăririi penale; declarațiile martorului Sanduța Gabriela date în cadrul urmăririi penale; procesul-verbal de confruntare între bănuitul Railean Sergiu și partea vătămată Dogocher Anatolie (f.d.169); proces-verbal de confruntare între bănuitul Sagaidac Sergiu și partea vătămată Dogocher Anatolie (f.d.174); proces-verbal de confruntare între bănuitul Sagaidac Sergiu și partea vătămată Gurceac Alin (177); proces-verbal de confruntare între bănuitul Sagaidac Sergiu și martorul Sanduța Mădălina (180); procesul verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2019 (f.d.8); procesul verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2019 (f.d.11); raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 28.02.2019, conform căruia la Dogocher Anatolie Marin s-a constatat vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată sub formă de plagă suturată pe cap, excoriația pe cap și față, care au putut fi provocate de la acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate (f.d.50); raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 28.02.2019, conform căruia la Gurceac Alin Valeriu, s-au constatat vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză pe antebrațul stâng, excoriație pe umărul stâng, care au putut fi provocate de la

acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate (f.d.54); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Railean Serghei (f.d.74); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Obreja Dumitru (f.d.90); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Dracinschi Daniel (f.d.106); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Dracinschi Daniel (f.d.122); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Burlac Cristian (f.d.139); declarațiile date în calitate de bănuț și învinuit de Sagaidac Sergiu (f.d.158).

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente indicate supra prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind utile, pertinente, concludente, utile care coroborează între ele, și indică indubitabil că Burlac Cristian Petru, a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, pe semnele, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Burlac Cristian a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 76, 77, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Instanța de apel a relevat că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel a reținut ca circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 din Codul penal, în privința lui Burlac Cristian, se reține vârsta fragedă, căința sinceră. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 din Codul penal, în privința lui Burlac Cristian nu sunt.

Instanța de apel a reiterat că potrivit 16 alin. (4) din Codul penal, inculpatul a comis o infracțiune gravă, din imprudență, nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, este căsătorit și are la întreținere un copil minor, la medicul narcolog și psihiatru nu se află.

Consecvent, instanța de apel a indicat că în conformitate cu art. 70 alin. (3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduce la jumătate.

Potrivit art. 79 alin. (1) din Codul penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă

categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

În contextul normelor menționate, instanța de apel a reținut că inculpatul Burlac Cristian a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate solicitând examinarea cauzei penale în procedură simplificată, se căiește sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat.

De asemenea, urmează de menționat și faptul că, la data comiterii infracțiunii incriminate inculpatul, Burlac Cristian era minor, având vârsta de 15 ani împliniți.

Cu privire la caracteristica inculpatului minor, Burlac Cristian, instanța de apel a reținut că el este student al anului 2 la Colegiul Ecologic din mun. Chișinău, supus militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a săvârșit o infracțiune în minorat.

Concomitent, instanța de apel a reținut că inculpatul, Burlac Cristian a solicitat examinarea cauzei în condițiile normei art. 364¹ din Codul de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

În condițiile art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă pentru art. 287 alin. (3) din Codul penal, cu închisoare de la 2 ani până la 4 ani și 6 luni. 76. În conformitate cu prevederile art. 79 alin. (1) din Codul penal, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Instanța de apel a reiterat că faptele infracționale au fost comise în timpul minoratului.

Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, instanța de apel a constatat luarea în calcul a regulilor

prevăzute la art. 70 alin. (3), art. 79 alin (1) din Codul penal și la art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, la aplicarea pedepsei penale.

În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Astfel, în condițiile art. 70 alin. (3) din Codul penal și art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, prin reducerea la jumătate a termenului maxim al pedepsei și, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă stabilită pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Reieșind din cele menționate, ținând cont de personalitatea inculpatului, căința sinceră, gradul pericolului social al faptelor incriminate, instanța de apel a considerat că pentru corectarea și reeducarea inculpatului nu este absolut necesară izolarea lui de societate și i se poate acorda șansa corectării fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probă, pe parcursul cărui va fi obligat să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent și să nu săvârșască o nouă infracțiune și prin comportare exemplară să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, conform prevederilor art. 90 din Codul penal.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiat apelul în partea încasării prejudiciului moral și reținut că partea vătămată, Dogogher Anataolie și Dogocher Svetlana, au solicitat admiterea integrală a acțiunii civile în sensul formulat cu încasarea din partea inculpaților Obreja Dumitru, Dracinschi Daniel, Tolica Constantin, Burlac Cristian și Sagaidac Sergiu a prejudiciului material și moral, și anume, partea vătămată, Dogogher Anataolie a solicitat încasarea a sumei de 2391, 56 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma în mărime de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma în mărime de 4000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistenta juridică, iar Dogocher Svetlana a solicitat încasarea a sumei de 58866,81 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma în mărime de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma în mărime de 3000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Astfel, instanța de apel a indicat că conform art. 1398 Cod civil, în vigoare la momentul comiterii faptei, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Iar, potrivit art. 1423 Cod civil, în vigoare la momentul comiterii faptei, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. 8

Succesiv, în conformitate cu art. 219 alin.(2) pct. 4 și (4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Consecvent, instanța de apel a invocat că conform art. 1423 Cod civil, în vigoare la momentul comiterii faptei și conform art. 219 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată ține cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate și părții civile, de consecința acțiunilor prejudiciabile, care a generat în mod indiscutabil suferințe psihice.

În acest sens, cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral care i-ar fi fost cauzat părții vătămate, instanța de apel a considerat justificată încasarea din contul inculpatului și subsidiar din contul reprezentantului legal al inculpatului Burlac Nina, în beneficiul părții vătămate a sumei de 16000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, or, partea vătămată, a suferit leziuni corporale, a fost supus stresului și emoțiilor negative, instanța considerând că prejudiciul moral stabilit în cuantumul menționat supra va compensa suferințele părții vătămate.

Consecvent, instanța de apel a menționat că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 2) înmormântarea părții vătămate;

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de apel a luat în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

Conform art. 616 alin. (2) din Codul civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Cu referire la cerința părții vătămate, Dogoher Svetlana, privind repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, instanța de apel, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice ale acesteia, consideră suma solicitată exagerată.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea reclamantului și pârâtului, de circumstanțele cazului concret în care reclamantului iau fost cauzate prejudicii.

Astfel, prin fapta ilicită, părții vătămate, i s-a cauzat un prejudiciu moral, de asemenea ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, ținând cont de vinovăția inculpatului, instanța consideră că compensarea părții vătămate, Dogoher Anataolie, în suma de 16000 lei, această sumă constituind o satisfacție echitabilă și rezonabilă și menținând, totodată, echilibru între compensație și venituri nejustificate, în rest pretenția privind încasarea prejudiciului moral în partea ce ține de suma restantă, se respinge.

Referitor la cerința părții vătămate, Dogoher Svetlana, privind repararea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, instanța de apel a considerat că nu este întemeiată și urmează a fi respinsă.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Iar, potrivit prevederilor art. 118 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor

participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

La caz, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu a recunoscut prejudiciul material pretinsă de către Dogocher Anataolie și Dogocher Svetlana, și invocate în acțiunea civilă, astfel, pretenția invocată de încasare a prejudiciul material în valoarea solicitată în acțiunea civilă în această parte urmează a fi examinată în ordinea procedurii civile, atâta timp cât apelanții au probat doar existența unui prejudiciu material, dar nu au adus careva probe certe ce ar justifica cuantumul daunei materiale.

Subsecvent, potrivit art. 229 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Astfel, suma de 739,05 lei, formată din costul pentru file de hârtie, imprimarea textului, copertă, combustibil, urmează a fi respinsă, întrucât calculul anexat la dosar nu constituie o probă pertinentă și concludentă care ar dovedi suportarea unor atare cheltuieli de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel, iar în conformitate cu art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. 103.

Mai mult, filele de hârtie, imprimarea textului, coperta, combustibil, nu constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 din Codul de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina cu inculpatul Burlac Cristian, prin care au solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului ordinar, reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina cu inculpatul Burlac Cristian au menționat că:

- instanța de apel a invocat trei criterii generale cu valoare de principiu, menționând că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, ideală și individualizată;

- instanța făcând referire la art. 1423 din Codul civil, nu a ținut cont de aceste prevederi și le-a aplicat eronat la stabilirea cuantumului prejudiciului

moral care a fost încasat de la Burlac Cristian și Burlac Nina în mod subsidiar, în beneficiul lui Dogocher Anatolie, în mărime de 16000 lei;

- mărimea prejudiciului moral încasat este exagerat de mare;
- Burlac Cristian în cadrul conflictului nu a aplicat nemijlocit careva lovituri lui Dogocher Anatolie și nici automobilului acestuia;
- gradul de vinovăție a lui Burlac Cristian față de suferințele cauzate părții vătămate Dogocher Anatolie este minim sau chiar redus la zero, din partea lui Burlac Cristian nu s-a constatat cauzarea lui Dogocher Anatolie a careva suferințe fizice și prin urmare, în cazul în care instanța totuși ajunge la concluzia de a încasa prejudiciul moral pentru suferințele fizice suportate, mărimea prejudiciului moral urmează să fie încasat în dependență de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului;
- suma de 16000 lei este o sumă exagerată de mare, în raport cu vinovăția lui Burlac Cristian, care ar fi creat suferințe fizice și morale lui Dogocher Anatolie, prin prisma faptului că nu s-a stabilit că Burlac Cristian să fi aplicat careva lovituri lui Dogocher Anatolie sau automobilului acestuia;
- la stabilirea mărimii prejudiciului moral care urmează să fie încasat de la Burlac Cristian și reprezentantul legal Burlac Nina în mod subsidiar, instanța de judecată nu a luat în considerare gradul de vinovăție la comiterea infracțiunii de circumstanțele care atenuază răspunderea precum și de condițiile de viață a familiei lui Burlac Cristian;
- instanța la stabilirea mărimii prejudiciului moral urma să ia în calcul toate circumstanțele care duc la imposibilitatea de achitare a sumei de 16000 lei, care pentru inculpat și reprezentantul său este o sumă exagerată și imposibil de a fi achitată, iar în final orice hotărâre emisă are ca scop principal de a fi executată, iar conform art. 1 din Codul de executare, se prevede că procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege;
- nu este clară expunerea instanței de apel la punctual 88 și anume „în acest sens, cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral care i-ar fi fost cauzat părții vătămate, Colegiul consideră justificată încasarea din contul inculpatului și subsidiar din contul reprezentantului legal al inculpatului Burlac Nina, în beneficiul părții vătămate a sumei de 16000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, or partea vătămată, a suferit leziuni corporale, a fost supus stresului și emoțiilor negative, Colegiul consideră că prejudiciul moral stabilit în cuantumul menționat supra va compensa suferințele părții vătămate”, deoarece instanța de apel nu a indicat expres în folosul cărei părți vătămate urmează

de încasat acest prejudiciu moral, deoarece conform deciziei, desprindem că în motivarea deciziei date deja și Dogocher Svetlana este parte vătămată.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procuror, prin care a solicitat a dispune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina cu inculpatul Burlac Cristian își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, precum și faptul că prejudiciul moral încasat este exagerat de mare, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate Colegiul penal atestă că, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 70, 79 Cod penal. La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului nu a admis careva erori, stabilind just, în privința acestuia, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1(unu) an 6 (șase) luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs constată că, recurenții invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, însă nu

aduc argumente care ar indica la admiterea căror-va erori de către instanță la judecarea cauzei.

Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, menționând totodată că, săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Cu referire la criticele invocate de recurenți, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Burlac Cristian, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura

atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunii imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Burlac Cristian, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Burlac Cristian, a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Burlac Cristian pe un termen de probă de 2 ani, dacă inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, aplicată inculpatului Burlac Cristian, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea art. 90 alin.(1) Cod penal, și prin urmare instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul recurenților cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și prevederilor art. 70, 79 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurenților privind

efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui inculpatului, or, reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina și inculpatul Burlac Cristian nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

Totodată, instanța de recurs respinge alegațiile recurenților precum că prejudiciul moral încasat din contul lui Burlac Cristian și Burlac Nina în beneficiul lui Dogochear Anatolie în mărime de 16 000 lei, este exagerat de mare, or, a fost confirmat faptul că, în urma acțiunilor inculpatului, partea vătămată Dogochear Anatolie suferit leziuni corporale, a fost supus stresului și emoțiilor negative.

În consecință, Colegiul penal constată că instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată, a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurenți și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel încât să asigure restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Colegiul penal, menționează și faptul că pedeapsa stabilită inculpatului Burlac Cristian corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept

invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către reprezentantul legal al inculpatului, Burlac Nina cu inculpatul Burlac Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Burlac Cristian XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda